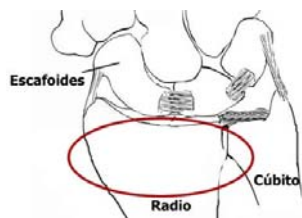

La fractura del canell és una de les més freqüents que afecten a l'extremitat superior. Una caiguda sobre la mà pot provocar una fractura de qualsevol dels ossos que formen el canell. Les més freqüents són les que afecten a l'extrem distal del radi (anomenada també Fractura de *Colles*), i les que afecten a l'os escafoide.

Com es produeix?

La causa sol ser una caiguda sobre la mà, recolzant tot el pes del cos. Afecta més freqüentment a dones a partir dels 60 anys i pot estar relacionat amb l'osteoporosi, que provoca una disminució de la resistència de l'os. Altres casos poden ser deguts a traumatismes més greus, com accidents de trànsit, caigudes des de una certa alçada, etc. Aquests casos no estan relacionats amb l'osteoporosi sinó amb la violència del traumatisme, i sol afectar a persones més joves.

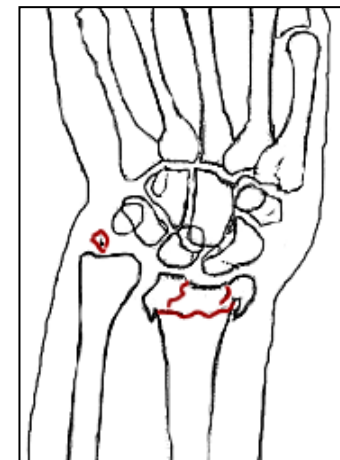
Una força aplicada de forma brusca que empenyi la mà cap a l'avantbraç, pot provocar una fractura molt a prop de l'articulació, degut a que la zona on s'eixampla l'os és anatòmicament més dèbil.

ibacma

LA FRACTURA DE CANELL

Clínica USP Palmaplanas

Camí dels Reis s/n
07010- Palma de Mallorca
Hora de visita concertada
Tel. 902 555 971
<http://www.ibacma.com>
E-mail: info@ibacma.com

Dr. G. Salvà Coll
Dr. C. Pérez Uribarri
Dr. X. Terrades Cladera

ibacma

**Institut Balear de Cirurgia de la Mà i
Microcirurgia de l'Extremitat Superior**

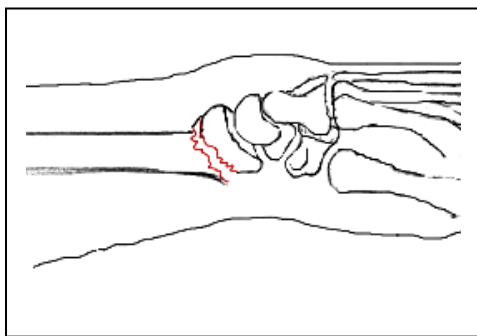
Grup especialitzat en Cirurgia de la Mà i
Microcirurgia de l'Extremitat Superior

Diagnòstic

Quan es produeix una fractura, apareix inflamació, dolor i impossibilitat per utilitzar la mà. Freqüentment existeix una deformitat a nivell del canell, anomenat "dors de forqueta", degut al desplaçament de l'os cap a la part posterior del canell.

EL diagnòstic el realitzarà el seu cirurgià, realitzant una exploració física meticulosa, en busca de signes d'alarma (alteració de la sensibilitat, vascularització de la mà, etc.). El diagnòstic de confirmació es realitza a través de radiografies. Amb les radiografies es pot estudiar el tipus de fractura, i es imprescindible per decidir el millor tractament que se li pot oferir. En alguns casos més complexos, pot ser necessari realitzar altres proves diagnòstiques com el TAC.

En tot cas serà el propi especialista el que valori la necessitat de realitzar o no aquestes proves.

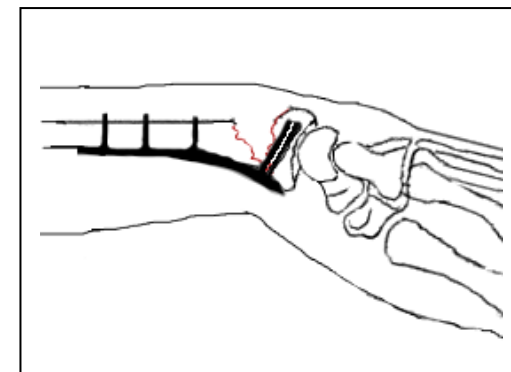
Tractament

A l'hora de decidir el millor tipus de tractament, el seu Cirurgià de Mà, tindrà en compte moltes coses, per exemple el tipus de fractura, l'edat, el nivell d'activitat, autonomia, activitats que realitza, la qualitat òssia, etc. Moltes de les fractures que afecten a l'extrem distal del radi són poc complicades, i es poden tractar de forma efectiva amb un guix, altres en canvi, precisen cirurgia.

El tractament habitual de les fractures poc complicades consisteix en recol·locar els ossos en la seva posició normal. Això es realitza habitualment amb anestèsia local en el canell, i a través de la manipulació per tracció, es recol·loquen els ossos i s'immobilitzen amb un guix des de la mà fins al colze. El seu especialista li indicarà quan de temps s'ha de mantenir el guix, habitualment entre 4 i 6 setmanes. Durant aquest temps, especialment les primeres setmanes, es imprescindible realitzar varis controls amb una radiografia, doncs existeix la possibilitat de que l'os es torni a desplaçar, i això podria significar que és necessari realitzar una operació per obtenir un bon resultat.

Quan la fractura es molt més complicada, el seu especialista li pot recomanar d'entrada un tractament quirúrgic. Existeixen molts tipus diferents de tractament quirúrgic, però tots tenen en comú que pretenen recol·locar l'os a la seva posició normal i fixar-lo amb material específic per evitar el desplaçament de la fractura.

El seu Cirurgià de Mà li indicarà quina és la millor opció en el seu cas.

Resultats del tractament

Independentment del tipus de tractament realitzat, la majoria de casos tenen un bon resultat funcional. El temps de recuperació varia de un pacient a un altre i segons el tractament rebut, però pot ser llarg (entre 6 i 12 mesos). El dolor, sensació de pèrdua de força, limitació de la mobilitat, etc. no són infreqüents en pacients que han tingut aquest tipus de fractura. Si el cartílag articular s'ha lesionat, pot aparèixer artrosi. En aquests casos pot ser necessari realitzar algun altre tipus de tractament o fins i tot cirurgia secundària reconstructiva. Tot i això, en general més de 3 de cada 4 pacients tenen un bon resultat.

¿Què passa si no se tracta?

Pot tenir un bon o un mal resultat. De totes formes, si la fractura requereix tractament quirúrgic o ortopèdic, és molt millor realitzar-lo. Si l'os consolida en una mala posició, més endavant es pot realitzar una intervenció para intentar millorar-ho però la tècnica és molt més complicada y els resultats no són tan previsibles.